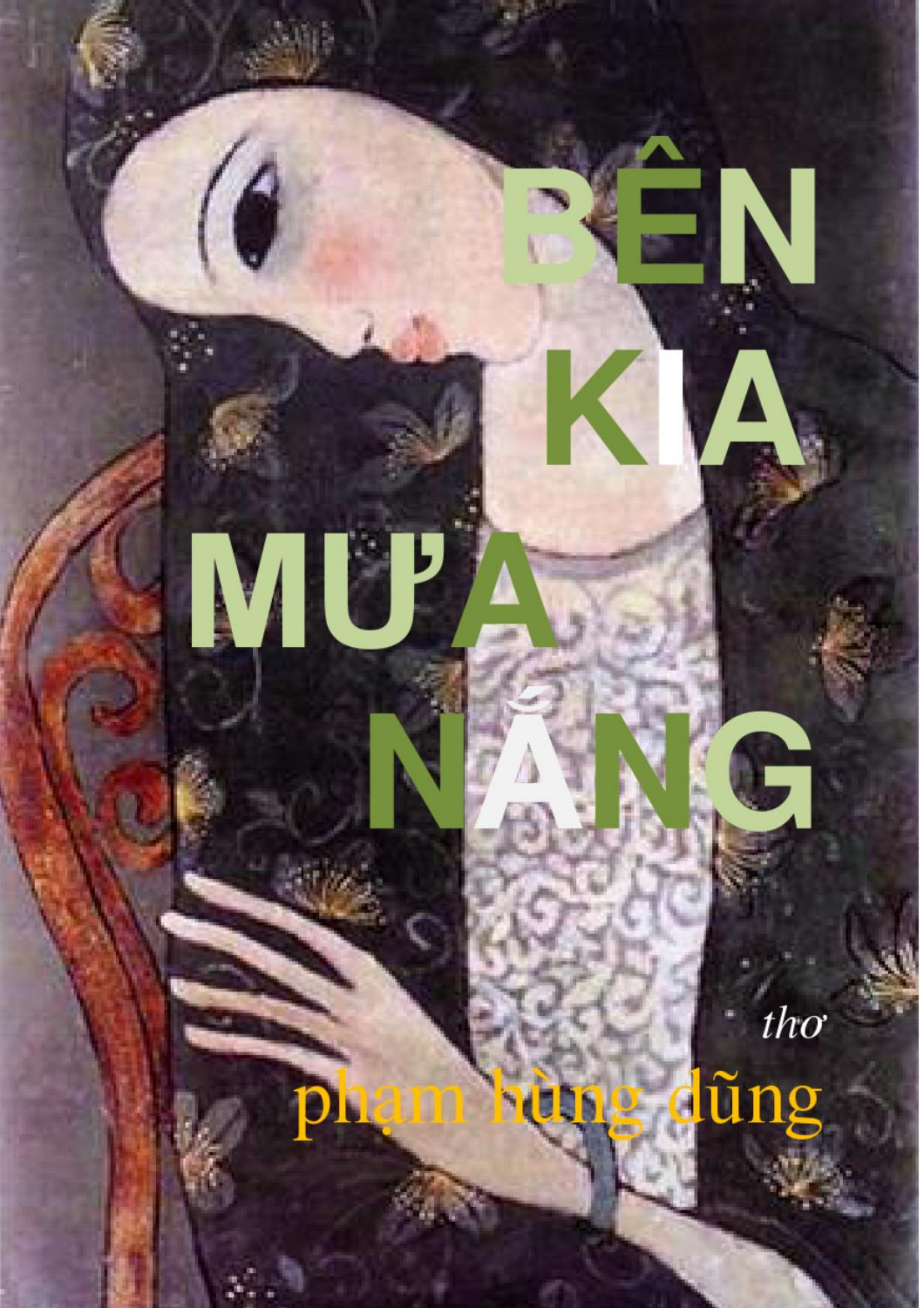

BÊN KIA MƯ' A NĂNG

thơ

phạm hùng dũng

phạm hùng dũng
bên kia mưa nắng
thơ

2012

phạm hùng, dũng

bên kia mưa nắng

BÊN KIA MƯA NẮNG

thơ
PHẠM HÙNG DŨNG

trình bày
nobita

tranh bìa
nguyễn trung

lưu hành
nội bộ thân hữu
2012

Tìm nhau

Tôi về

Trong một ngày mưa

Mưa làm ướt mái nhà thờ xám trắng

Uớt cây thánh giá trên cao

Uớt cả kỷ niệm tôi

Uớt một màu tím ngát

Uớt dấu môi em

Trên bàn tay đánh mất

Mưa theo tiếng thánh ca nhà tập

Lăn theo con dốc dài

Còn đâu rập rờn bướm trắng

Áo người chập choạng tàn phai

Mưa nhòa kỷ ức giáng sinh
Nép bên mái hiên đường chật
Những ngón tay tìm nhau lật bật
Thoáng gần rồi lại xa

Tôi đi mãi những mùa nấn tắt
Đếm mưa qua chiều mưa qua ngày lặng
Mưa này rồi mưa mai

Về trong một ngày mây
U ám
Tôi đứng trong chiều
Như là đứng tạm
Một chỗ không phải của mình
Cho đến lúc phải rời xa

Đi lạc

Xin

Đôi mắt tím của em

Đừng thêm sắc đêm

Đừng ướt buồn

Trong những ngày hôn hờ

Xin

Khóe môi em

Đừng chập chờn khói xám

Khinh bạc một đời

Điều thuốc trắng lỏng lẻo

Thoảng bạc hà

Trong từng ngón tay lời

Xin

Những lời kinh

Em nói

Đừng như tiếng khóc của bình minh

Đây những tia nắng vàng chết đuối

Xin

Những vòng tay vô tình

Đừng siết chặt

Đừng ấm nóng

Đừng kêu gọi một nụ hôn

Trên bờ môi trống rỗng

Tôi xin

Dù tôi biết không có câu trả lời

Khi em hỏi: “Vì sao?”

Môi xa

Những chiếc hôn thầm
Thoảng qua như làn gió nhẹ
Mang theo lời thì thầm khe khẽ
Tưởng như đùa
Vẫn làm
Bỏn rắt trái tim

Những chiếc hôn nhòa
Như nước mắt dưới mưa
Từ một lời môi xa
Từ một cõi tình xa
Tưởng như đùa
Vẫn làm
Trái tim bỏn rắt

*Những chiếc hôn lặng lẽ
Từ phía sau lưng
Như dấu kín nỗi ngập ngừng
Vào trong bóng tối
Tưởng như đùa
Vẫn làm
Bóng rớt trái tim*

*Vết bóng tim đau trong một chiều
Rất thật
Mà vẫn tưởng chuyện đùa*

*Để mỗi ngày
Lại ngời gõ lên màn hình những câu chữ ngây thơ.*

Lảm nhảm

Ngồi lặng thinh trong một ngày lặng gió

Và nghĩ

Đất trời cũng giống mình

Thôi ào ào

Thôi rì rầm

Thôi cả hiu hiu

Và nghĩ

Cả đời người chỉ xài đồ cũ

Cưới một cô vợ mới, giờ sau đã cũ

Sắm một cô bồ mới, phút sau đã cũ

*Thừa một món đồ chơi (laptop, iphone, ô tô...), một
giây sau đã cũ*

Cái mới (đôi khi kèm cả cái đẹp hút hồn) như một ảo ảnh

Càng lại gần càng xa

Cái cũ thì chất đầy xung quanh, ngập cả cõi ta bà

Biết làm sao được

Khi ở trong một ngày lặng gió

Đành ngồi chờ hỏ

Đếm mãi mười ngón trên hai bàn chân.

Vội vội

*Ngày đã xa, xa muôn trùng quá
Tay níu tay, quên rồi bỗng lạ
Nhan sắc đi từng chiều vội vã
Người còn đây giữa cõi lưa thưa*

*Mùa đã xa, xa từng chân cỏ
Chân mới mê, lạc trong trời gió
Chăn gối phai từng đêm héo úa
Vết rượu buồn tím ngắt trong tay*

*Đời đã xa, xa đây nghi ngại
Môi gọi môi, như ngày thơ dại
Quả xanh xao ngoài tầm tay hái
Ngã bên người mấy ngón mơ sông*

*Tình đã xa, tình như luống cuống
Tim xót tim, rơi trong ngày muộn
Người như ta hai bàn tay sượng
Vót được gì, có mấy thương yêu?*

Đong đưa

*Cho em một li ti hồng
Trên vệt cỏ tóc tiên chiều nay
Như một chóm đôi mùa
Để mai
Gió mang tiếng chim thiên di reo từ bầu trời hừng
sáng*

*Cho hoa sầu đâu buông một li ti tím
Trong vườn mưa hạ
Để cánh diều tuổi thơ
Dán từ những hạt keo vàng và vỏ học trò
Bay trên bầu trời nghĩa trang mây trắng
Bay tận dấu hoàng hôn*

bên kia mưa nắng

/17/

*Cho anh một li ti em
Trong sợi tóc vương trên mặt gôi
Đến đã vội, đi càng thêm vội
Mùi oải hương nhẹ như tiếng thụ cầm*

*Cho chúng ta một li ti nhớ
Lấm chấm tay sông
Khi trên lô về bàn chân vô tình mất hút
Muốn buồn cũng không thể buồn hơn*

Trốn tìm

Lôi vào em nhẹ như không có thật
Lác đác mưa xanh
Cỏ xuân thì, thoát còn thoát mất
Đường dài bước nhặt loanh quanh
Ai thả đêm trong một giây bí mật
Để người đến chậm đi nhanh

Về không

*Nhặt tôi không đủ không đầy
Nửa hanh hao gió, nửa gầy guộc mưa
Đi lòa nhòa, đến lơ mơ
Đã dư vô ý, lại thừa vô tâm*

*Thôi em, chẳng bỏ dừng cầm
Thả dùm tôi lại chỗ nằm hôm qua*

Tình muộn

*Những cơn mộng không còn vườn xanh
Để mơ.*

*Những cơn mưa không còn đường xưa
Để vỡ.*

*Rồi một ngày lặng rớt bên ta
Những giọt tình
Chợt muộn.*

*Những bóng trắng không còn mùa thương
Để xa.*

*Những giọt nắng không còn màu hoa
Để gieo.*

*Những ký ức không còn tình yêu
Để nhớ.*

*Rồi một ngày lặng rớt bên ta
Những giọt muộn
Của tình.*

Lời chào

*Thả bay đi những đóa môi son nhạt
Một chiều bên sông lau lách đầy
Tôi tìm ngóng ánh trăng ngày cũ
Chết trong giờ nguyệt thực đâu đây*

*Thả bay đi những giọng hát cuồng mê
Đón đau nắng ngày lui tắt
Để giọt đàn chậm rơi như giọt nước mắt
Chân đi rồi tiếng nhỏ vọng bên hiên*

*Thả bay đi cả tôi và em
Rơi giữa đời sống thực
Rơi mãi ngoài ký ức
Tôi loạng choạng bên này
Em sắp ngã bên kia*

Đêm ngắn

*Làm sao nối tình vào lòng rộng
Làm sao nối nắng vào đêm
Để thấy mắt người thôi xót xa
Khi tay buông lìa tay ấm
Để thấy nét cười thôi xót xa
Khi môi rời môi nóng*

Bên kia mưa nắng

*Đi suốt chuyến tàu
Đã quá nửa mùa thu
Mà sao
Những bông sen vẫn còn nở hồng trên đầm nước
bạc
Những cánh hoa muôn mùa ngơ ngác
Chông chênh dốc nắng triền mưa*

*Hay là em
Đi quá nửa trần gian
Vẫn còn mùa nhan sắc
Những bông sen là bước chân người đi lạc
Dấu son gót hạ ngày xưa*

*Để người đi suốt một chuyến tàu
Nhìn mặt nước đầm nhớ chim bói cá
Cọng sen già như cọc nhọn lơ thơ*

*Như mình
bên dốc nắng
Như người
dưới triền mưa*

Chông chênh

*Tình khó thấp lên trong tim
Xin đừng thôi tắt
Để nhen tình nhỏ cháy trong im lặng
Đủ soi khuôn mặt người
Đủ soi ánh mắt
Trong một lúc nghiêng rơi*

*Những bước chân nén chặt trên lối về
Xui đêm thao thức
Những làn da nhớ phút gần nhau
Gọi người day dứt*

*Tình vỡ như đất ngày mùa
Cỏ cây hai bên đời chơi với
Dụi vào nhau*

Ngày xa người

Có lúc tình thôi ấm êm
Tay buông tay bình yên

Có lúc người đi rất xa
Nhật ánh đuốc đi tìm

Có lúc môi chiều đã phai
Nụ hôn đêm còn vương

Có lúc vết chân mờ cam
Xót xa bụi bên đường

Thì thôi tình rời tay
Không còn chi để giữ cầm
Thì thôi nghiêng bờ cát
Để sóng về với biển mênh mông.

Cuối thu

*Người dấu trong bàn tay
những giọt nước mắt
Chờ cơn mưa đêm
để thả chúng trên khuôn mặt uớt
để thả chúng giữa những nụ hôn uớt.*

*Những giọt dự cảm
về
ngày chia lìa
sẽ tới!*

Mùa vọng

Em thả nụ hôn chìm vào trong anh
Như mưa thả chiều ấm vào trong đêm lạnh

Em thả nỗi buồn chìm vào trong anh
Như cỏ thả hạt mầm vào vùng hiu quạnh

Em thả niềm vui chìm vào trong anh
Như bình minh thả nắng vào ngày lóng lánh

Em thả em chìm vào trong anh
Như bánh không men thả vào rượu thánh

Con mưa mãi bay

Mãi

*sao con mưa bay về phía em
không dứt*

*Để ướt cả tím chạp
Để ướt cả hồng giêng
Để ướt cả xanh hai*

*Để tôi đứng trên triền cỏ chênh vênh
dự cảm chia lìa từ khi chưa gặp*

*Làm sao để nụ hôn xưa đi nước mắt
chảy suốt cả đời mưa?*

Sâu thăm

Đêm nhân từ với từng ngón tay em
Dẫn tôi qua miền quên nhớ

Đêm thơm trong từng chân tóc em
Mùi trầm từ vụn thuở

Đêm mềm như nhung xuôi làn mi em
Chết khi tim ngừng nhịp đồ

Ai hát về đêm. Ai đắm chìm đêm.
Tan trong đại dương nghìn cơn sóng vỗ

Dắt dìu nhau về
Trong cõi ấu thơ

Thức lúc nửa đêm

mùa thu

vắng

cây

rỗng không những lá

không gian

rỗng không những nắng

đường phố

rỗng không những bóng người

là lúc chập kín

những mây mù xám

những gió mê mải se sắt

những mưa từng giọt lạnh như kim

khi ta

vắng nhau

tay

rỗng không những ngón

môi

rỗng không những nụ hôn

mắt

rỗng không bóng hình

là lúc chập kín

những buồn mù xám

những nhớ mê mải se sắt

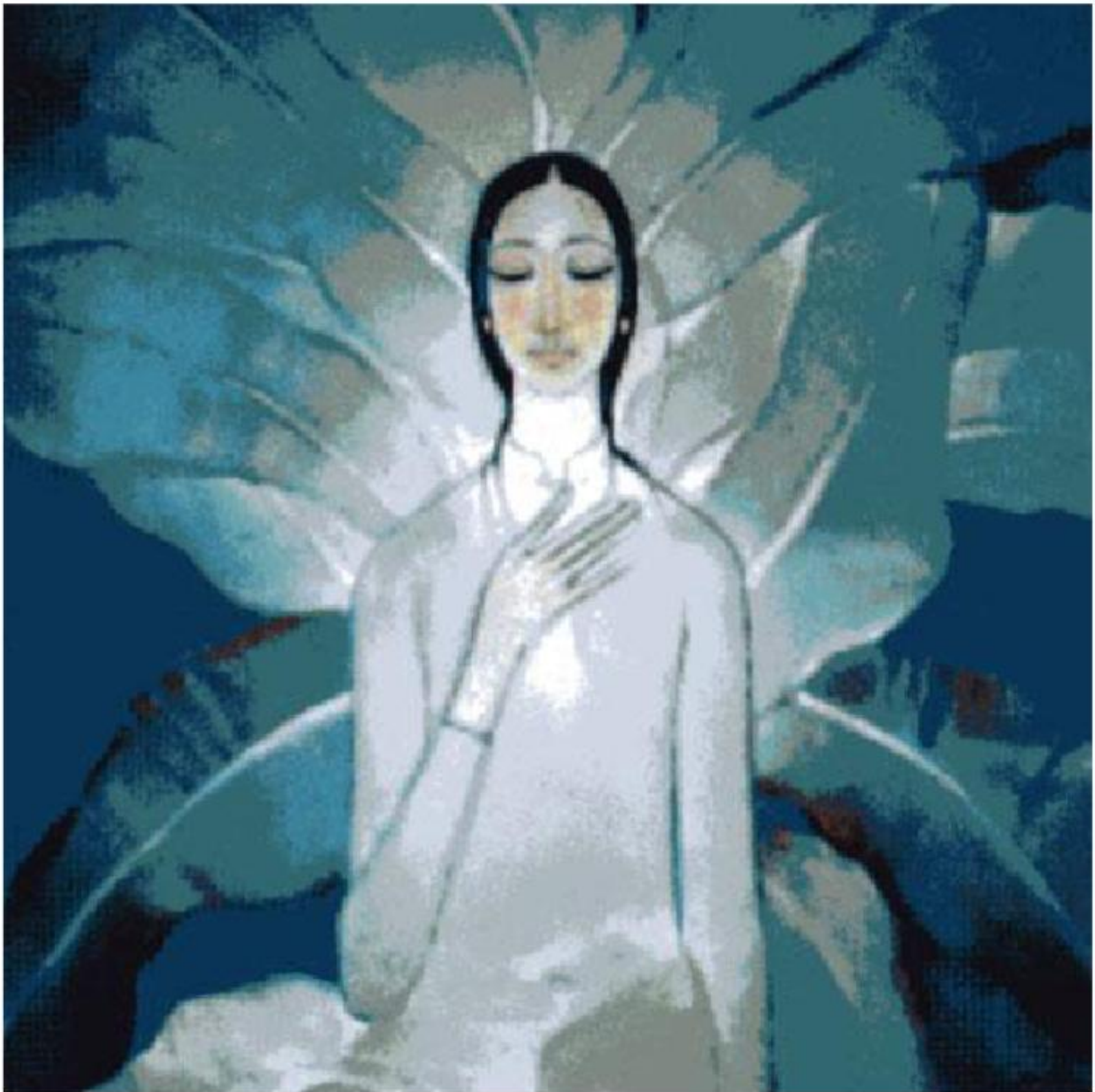
những đau từng giọt lạnh như kim

chìm tận đáy

nỗi hoang mang

sâu vữa

Tranh: Nguyễn Trung

mục lục

tìm nhau	6
đi lạc	8
môi xa	10
lắm nhảm	12
vời vợi	14
đong đưa	16
trốn tìm	18
về không	19
tình muộn	20
lời chào	22
đêm ngắn	23
bên kia mưa nắng	24
chông chênh	26
ngày xa người	27
cuối thu	28
mùa vọng	29
cơn mưa mãi bay	30
sâu thẳm	31
thức lúc nửa đêm	32

BÊN KIA MƯA NẮNG

tập thơ Phạm Hùng Dũng – lưu hành nội bộ thân hữu – 2012

*Thả bay đi cả tôi và em
Rơi giữa đời sống thực
Rơi mãi ngoài ký ức
Tôi loạng choạng bên này
Em sắp ngã bên kia*

